

INFACTO

Sisällysluettelo

Infacto 2/2014

4	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtajan palsta
6	Hallopedin kynästä
7	TEK-palsta
8	Tyttönä TTY:llä
11	Toimitusjohtajat tentissä
12	Fuksiwappu
15	Haaste
16	Sovituskopissa yritystiimin kanssa
18	Vuosijuhlat
20	Junior TIMES
22	Fuksiexcursio
25	ReddalXQ

Wappusitsien asusatoa: Yläkuvassa Elisa Lukin krokotiilina, Alakuvassa Martti Luotonen aurinkona ja Ida Myllyharju panda-karhuna. Kuvat: Laura Yltävä

Pohdintoja juhlista, kesästä ja kodista

Päätoimittajan katsaus kuluneeseen fuksivuoteen

Tuntuu kuin vasta viime viikolla olisin pakannut muuttolaatikkoni Espoon Jupperissa autoon ja lähtenyt kohti tuntematonta, Hervantaan. Todellisuudessa tästä alkaa olla jo useampi kuukausi ja lukuvuosi, jonka silloin aloitin, lähenee loppuaan. Ja vuosi onkin ollut värikäs. On ollut upeaa huomata miten paljon tekemistä ja toimintaa kiltamme tarjoaa, jopa niin paljon, että lukuvuosi on hurautanut melkein huomaamatta ohi huolimatta uusista ja toisinaan vaikeistakin opiskeleista.

Kun koulu nyt sitten keväällä loppuu, on monella varmasti edessä sama operaatio kuin minulla syksyllä, nimittäin muuttolaatikoiden pakkaus. Tänne Hervantaan on valunut porukkaa ympäri Suomen niin etelästä, kuin pohjoisemmastakin ja moni heistä palaa kesäksi sinne mistä on tullut. Kouluarjen ollessa melko hektistä, kotikotiin ehtii harvemmin ja kesä tarjoaaakin oivallisen tilaisuuden viettää aikaa perheen ja sukulaisten kanssa ja toisaalta taas ehkä muistaa miksi sitä paikkakuntaa tulikaan silloin opiskelemaan lähtiessä vaihdettua.

Oma kotikotini sijaitsee, kyllä vain, pahamaineisella pääkaupunkiseudulla. Perheeni elämä Espoon hiljaisessa nukkumälähiössä eroaa kovasti Hervannan hektisestä arjesta. Suurinta tottumista vaati ehkä jatkuva hälytysajoneuvojen sireenien sointi, kotiseudullani kun ambulanssi tai paloauto tahtoi olla melkein nähtävyyksi. Itse kaipaankin kuitenkin eniten tuttuja kasvoja, kuten perhettä ja ystäviä. Tampereelle muuton jälkeen tapaamisten välit ovat kasvaneet, mutta sitä vastoin ilokseni olen kuitenkin huomannut, että ystävyys-suhteet ovat, jos jotain, lähentyneet. Suuri osa excuistamme on onnekseni sijoittunut pääkaupunkiseudulle Helsinkiin ja Espooseen, joten olen päässyt nauttimaan tutuista maisemista ja kasvoista useampaan otteeseen.

misia juuri killan järjestämiltä XQ:ilta ja muista tapahtumista, opettajiin tutustuva juttusarja puolestaan jatkuu vasta syksyllä. Itse en ole päässyt osallistumaan ihan joka happeningiin, mutta ne, joille osallistuin, ovat olleet toinen toistaan hausempia. Esimerkiksi huhtikuussa järjestetyllä Reddal XQ:lla pääsimme tutustumaan yritykseen ja sen edustajiin case training-tehtävän ja yhteisen illanvieron merkeissä. Itse muun muassa sain ainutlaatuisen tilaisuuden päästä vaihtamaan kuulumisia yrityksen Soulin toimipisteestä käymässä olleen vahvistuksen kanssa.

Oman opiskeluvuoteni varmasti odotetuin viikonloppukin saapui vihdoin, kun pääsin osallistumaan maaliskuussa pidetyille Indecsin vuosijuhlille. Rakastan tälläytymistä, laittautumista sekä hienoja juhlia. Omalla kohdallani kaikki tämä täyttyi vuosijuhlilla. Olo oli kuin linnanjuhlissa, kun naisvieraat ilmaantuivat paikalle toinen toistaan upeammissa puvuissa. Itse ohjelmaan mahtui puheita, laulua ja tanssia. Voisiko nainen enempää toivoa! 28-vuotisjuhlalat olivat upeat,

enkä malta odottaa mitä parin vuoden päästä pidettävät 30. vuosijuhlat tuovat tullessaan.

Näin loppuun haluan toivottaa kaikille kanssa opiskelijoille ja yhteistyökumppaneille aurinkoista ja lämmintä kesää! Niin mukavaa kuin opiskelijaelämä onkin kaikkine rientoineen, ei pieni tauko ja tavalliseen arkeen palaaminen tee varmasti kenellekään pahaa. Itse aion ottaa kaiken irti siitä, että työt jäävät työpaikalle, eikä kotiin palatessa tarvitse miettiä kuin sitä, mille rannalle lähtisin uimaan. Kun pääsee kesällä rentoutumaan ja lepäämään jaksaa sitten syksyllä taas vetää haalarit jalkaan ja palauttaa mieleen kaikki sitsikulttuurin salat.

Infacto palaa täyttämään laatujournalisminälkääne taas syksyllä, toimitus kehottaa vilpittömästi lukijoita tutustumaan sillävälän esimerkiksi Cosmopolitaniin ja muihin yhtä asiapitoisiin julkaisuihin!

Päätoimittaja
Ellinoora Korpela

Karoliina Salminen ja Ellinoora Korpela vuosijuhlilla 2014. Kuva: Karri Koivuniemi

Tässä numerossa onkin paljon kuulu-

Elämää wapun jälkeen(?)

Toipumista fuksiwappuakin rankemmasta PJ-wapusta

18 päivää juhlineena, neljiä sitsejä, yhtä Emäteemua ja satakunta huikeaa kokemusta rikkaampana voin ilokseni ja onnekseni todeta selvinneeni Wapusta 2014 suhteellisen vähin vahingoin. Savotta alkoi jo maanantaina 14.4., kun saksalaiset vieraamme Paderbornista saapuivat ihmettelemään Tampereen kevättä ja Valpurinpäivän festiviteettejä. Tietyllä tavalla olin heille jopa kateellinen, sillä mikäli itse pääsisin tutustumaan Suomeen ja opiskelijakulttuuriin aivan tuntemattomina ilmiöinä, mikä kuva-isi niitä paremmin kuin vähäpukeinen musisointitaituruus Tupsula Open Airissa tai Speden Spelit Junttareilla? Vaikka saksalaisilla oli välillä vaikeaa ymmärtää ympäröivää menoa edes tulkattuna, oli hieno ensikosketus Tampereen Teekkareihin taattu. Syksyllä pääsemmekin maistelemaan mitä Paderbornilla on tarjota vastineeksi!

Kuten aina, Wappu jättää jäljen. Wapusitseillä olleiden verkkokalvoille piirtyy edelleen öisin neonvihreitä viivoja, kun taas koodisana pyykki-poika aiheuttaa joillekin pistävää haamukipua, siellä. Aamukipuja on tuntenut varmaankin suurimman osan pää, mutta viime vuoden puheenjohtajamme Teemu Viljamäki saattaa tuntea junttarimuistoja myös nilkassaan. Etunurksilla vietetyt rennot tunnukset näkyvät vienona rusketuksena ja Tammerkoskessa kuluneet minuutit tulivat nekin komeasti iholle. Rakkaaseen kiltahuoneeseemme Wappu jätti uuden sohvan. Kävitpä sitten viidessä tai viidessäkymmenessä wapputapahtumassa, selvisit tai

et, tätä koko kampuksen yhdistävää karkeloa jää aina kaipaamaan seuraaviksi 50 viikoksi.

Koska Wappu on merkityksellinen ennen kaikkea fukseille, tahdon omasta katraastamme mainita vielä sanasen. Vaikka loistavasta yrityksestä huolimatta Indecs jäi jäynäkisan fuksisarjassa taulukon keskivaiheille, on pakko myöntää että olen koko yleisestä fuksimeiningistä koko kevään ajalta erittäin ylpeä. Vuosikerran 2013 aktiivisuus on huikeaa katsottavaa, lähenneen jopa armon vuotta 2011, jolloin kaikki oli paremmin, ja uskonkin heistä löytyvän päteviä soihdunkantajia myös kiltatoimintaan. Nyt fuksius on virallisesti jätetty taakse ja

tupsulakkia kantaa nelisenkymmentä uutta Indecsin teekkaria, onnittelut siitä! Toivottavasti Tammerkosken vettä jäi sopivasti jokaisen korviin kestopirkistykseksi, sillä ainoa paras teekkari on aktiiviteekkari!

Lähden tästä toiveikkain mielin kohti viimeisiä tenttejä, KesäCasenPurkua ja syksyä, jolloin saa jälleen tarttua sorviin ja tehdä asioita tällä loistavalla porukalla tätä loistavaa porukkaa var-

taen, Äärimmäisen grillikästä kesää toivottaen,

Indecsin puheenjohtaja
Tommi Valkonen

Tommi Valkonen ja Anna Jablochkova vuosijuhlilla 2014. Kuva: Karri Koivuniemi

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kiltä
Indecs
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi

Päätoimittaja:

Ellinoora Korpela
ellinoora.korpela@student.tut.fi

Taittaja:

Laura Yltävä
laura.yltava@student.tut.fi

Painopaikka:

Kopioniini, Tampere

Painomäärä:

50kpl

Kuvat:

Laura Yltävä

Zen ja palautteenantamisen taito

Halloped kaipaa palautetta

Ihmiset ovat tunnetusti sokeita omille virheilleen ja mikään toiminta ei voi kehittyä ilman prosesseista tai toiminnoista saatua palautetta. Tutalaisina meille eräs koulutuksemme pääviesteistä on, että prosesseista tulee systemaattisesti kerätä kvantitatiivista ja kvalitatiivista dataa, jonka avulla prosessia koskevia päätöksiä voidaan tehdä rationaalisesti. Vaikka esiinnyimme usein tietävämmme kaikesta kaiken ja osaavamme myös mahdollottoman, unohdamme silti valitettavan usein soveltaa näitä oppeja jokapäiväisessä toiminnassamme.

Olen pian toiminut hallopedina puoli vuotta ja tärkeimpiin yliopistostamme oppimiini asioihin kuuluu se, että vaikka ulospäin näyttää, ettei mitään tapahtuisi, taustalla on käynnissä valtava määrä hankkeita ja prosesseja, joiden tarkoituksena on kehittää toimintaa eteenpäin. Opiskelijapalvelut ja tiedekuntien suunnittelijat hankkivat jatkuvasti tietoa ja valmistelevat asioita, jotka on tähdätty opetuksen kehittämiseen. Yliopistomme onkin todettu viimeksi Korkeakoulujen arviointineuvoston osalta olevan Suomen kärkikastia toimintojen kehittämisessä ja laadunvarmistuksessa. Kuitenkin keskustellessani opiskelijoiden kanssa korostuu yleensä yksi asia yli muiden; perusopetuksen ja sen oppimateriaalien laatu.

Tuomas Hirvonen BCG:n Junior TIMES-tapahtumassa. Kuva: Laura Yltävä

Perusopetus ja oppimateriaalit ovat siitä mystinen asia, että arviot niistä ovat aina subjektiivisia. Jokaisen mielipide on asiasta kysyttäessä hiukan erilainen ja vaihteluväli saattaa olla saman opintojakson sisällä hirveästä aina loistavaan saakka. Kuitenkin käsitellessä satunnaisesti yhden opiskelijan mielipidettä ei voida sanoa, kumpaan päähän vaihteluväliä se kuuluu. Tähän tilanteeseen jokainen laatujohtamisensa käynyt tutalainen osaa sanoa, että mittauksia täytyy lisätä. Näin saadaan aikaan edustava otos, jonka perusteella voidaan päätellä trendi ja sen mukainen toimenpidetarve. Helppoa, eikö totta?

Valitettavasti tämä on se vaihe, jossa TTY:llä ideaalimaailman mallit ja reaali maailman tilanne eroavat toisistaan. Kun 80 osallistujan kurssilta saadaan kolme kurssipalautetta, on mahdotonta sanoa, kumpaan vaihteluvälin päähän ne kuuluvat tai mihin keskimääräinen mielipide sijoittuisi. Yritäpä siinä sitten kehittää kurssia. Suomalaiseen kulttuuriin syvälle integroituna on perus oletus siitä, että jos asioista ei puhuta, niissä ei ole pahoja ongelmia ja vaikeneminen on myöntymisen merkki. Siksi palautteen puuttuminen tulkitaankin usein viestiksi siitä, että asiat ovat hyvin. Opetuksella ei ole kurssipalautteen lisäksi muuta laadunvarmistusmekanismia, joten pallo jätetty täysin meidän opiskelijoiden käsiin. Useimmissa pallopeleissä liike on edellytys voittoon, mutta jostain kumman syystä palautepelissä

useimpien käsitys voittotaktiikasta tuntuu olevan nurkassa istuminen.

Myös yliopisto on havahtunut ongelmaan ja koska porkkana ei ole auttanut, on aika siirtyä kepin käyttöön. Siksi tutkimusääntöön lisättiin viime elokuussa kurssipalautteen pakollisuus ja nyt viimeinkin on saatu aikaan tekninen ratkaisu sen voimaansaattamiseksi. Lukuvuodesta 2014-15 alkaen opiskelijat eivät enää voi saada suorituseroitusta kurssista, ennen kuin he ovat antaneet kurssipalautteen Kaiku-järjestelmään. Menettely mahdollistaa kurssien kehittämisen, joten lopulta se tulee toimimaan opiskelijoiden eduksi.

Palautteillakin on eroa, sillä selkeillä kehitysehdotuksilla ja ”Pelkkää kuraa” – muotoisen palautteen välisessä hyödyllisyydessä on merkittävä ero. Siksi toivoisin kaikkien käyttävän tulevaisuudessa pienen ajan, vaikka ylimääräisen kaksi minuuttia jokaisen kurssipalautteen kirjoittamiseen. Se tekee yliopistoaikana yhteensä 2,5 tuntia eli hiukan keskimääräistä elokuvaa pidemmän ajan. Onko se liian suuri uhraus asiaan, joka parantaa nyt ja tulevaisuudessa tuhansien opiskelijoiden elämää? Antakaahan innokkaasti palautetta ja ideoita osoitteeseen: halloped@indecs.fi

Hyvää kesää kaikille!

Tuomas Hirvonen

Uusia tuulia

TEK-palsta - osa 12/63

Alkamassa on dekkarin kahdestoista osa. Aapo päättää ottaa uuden suunnan elämälleen sekä henkisesti että fyysisesti. Vaikka Aapolla onkin pitkä musta aukko muistissaan, päättää hän antaa sen jäädä mysteeriksi ja keskittyä tulevaisuuden seikkailuihin. Viime kerralla hän kuitenkin löi päänsä lähtiessään kaverinsa Virtasen luota.

Aapo nousee tokkurussa ylös ja miettii hetken missä on. Paikka näyttää tutulta mutta kaatuessaan päänsä lyönyt Aapo ei heti tunnista ystävänsä Virtasen kodin ulko-ovea. Kun Aapo viimein hoksaa missä hän on, hän lähtee talsimaan kohti kotia. Kotona Aapo ottaa pitkän suihkun ja alkaa pohtimaan elämäänsä. Hän tajuaa, että on kuluttanut ihan liian paljon aikaa menneisyyden selvittämiseen ja aivan liian vähän hetkessä elämiseen ja tulevaisuuteen satsaamiseen. Aapo päättää ottaa uuden suunnan elämälleen.

Uuden elämän tiellä on kuitenkin yksi pieni tai ehkä vähän suurempikin este, nimittäin kaksiviikkoinen Teekkarivappu. Koska Aapo ei ole enää fuksi, hän päättää etukäteen tapahtumat joihin aikoo osallistua ja pitäytyä siinä. Voihan wappua juhlia rauhallisemminkin, hän miettii. Kuitenkin jo wapun ensimmäiset bileet, Coloursit, todistavat että eihän se rauhallisesti ottaminen onnistu, sillä illalta on saldona krapula ja muutaman tunnin mittainen musta aukko muistissa. Muistinsa lisäksi Aapo on hukannut teekkarilakkinsa, jota hän saa Tampin myyjänä käyttäjä jo ennen lakitusta.

Aapo raahautuu koululle syömään ja taaskaan Juveneksella ei ole kunnollista salaattia. Se ei kuitenkaan Aapoa masenna, sillä Virtanen on löytänyt Aapon teekkarilakin tanssilattialta ja Aapo voi huokaista helpotuksesta. Ruokapöydässä keskustellaan kesätöistä. Aapoa ei ole vielä onnistunut kesätöiden suhteen ja hän pohtiikin

mitä sitä kesällä tekisi, jos ei ole töitä. Ruokailun lomassa pohditaan myös tulevia sitsejä ja wappukolmioita. Aapo on päättänyt pukeutua Borat-asuun, mutta ei kerro sitä kenellekään vaan pitää sen yllätyksenä sitseille asti.

Kun sitsi-päivä koittaa, Aapo aloittelee kavereidensa kanssa asunnollaan. Yhtäkkiä puhelin soi. Tuntematon numero. Aapo siirtyy parvekkeelle keskustelemaan. Kun Aapo palaa sisälle, hänellä huippuja uutisia kavereilleen: Aapo sai kesätöitä! Teekkarin työkirjan ohjeista oli siis hyötyä ja palkkakin on TEK:n ohjeiden mukainen.

Nyt Aapolla on vielä suurempi syy juhlia. Vaikka wappu on ollut railakas, on Aapo kuitenkin yrittänyt muistaa käydä lenkillä ja siksi hän kehtaakin esiintyä sitseillä pelkässä Borat-uikareissa. Asu herättää kanssajuhljoissa erilaisia tunteita, kuten myös Tivolin tanssilattialla, koska wappuna nähtävästi myös Tivolin portsarit ovat asujen suhteen vapaamielisempiä.

Seuraavana aamuna Aapoa ainoastaan väsyttää, mutta ei ole muuten krapulaa. Aapo alkaa tarkemmin selvittämään kesän kuvioitaan ja mieleen palaa killan KYH:n juttelu IAET-kassasta, johon kaikkien opiskelijoiden kannattaa liittyä jo ensimmäisen kesätyöpaikan saatuaan sillä työttömyysturvaan tarvittavat työssäolokuukaudet saa helposti kasaan jo opiskeluaikana. Aapo päättää liittyä kassaan heti ensimmäisenä työpäivänään sillä tämän hetkinen työllisyystilanne hieman huolettaa Aapoa ja valmistumisen jälkeinen työllistyminen ei ole taattu.

Waappuaatto ja wapunpäivä sujuu melko rauhallisesti ja mitään mullistavaa ei tapahdu. Aapolla on enää muutama tentti jäljellä ja sitten alkaakin kesätyöt toisella paikkakunnalla.

Kesän seikkailuista ensi numerossa...

Ida Myllyharju

Onko siellä teknillisessä tyttöjäkin?

Naisnäkökulmaa teekkariuteen

TTY:lle tuotantotalouden koulutusohjelmaan hyväksyttiin vuonna 2013 62 uutta opiskelijaa (sis. erillisvalinnat), joista 12 oli tyttöjä. Aallon tuotantotalouden koulutusohjelmaan 40 dia-valinnassa hyväksytyistä oppilaasta seitsemän oli naisia, ja LUT:ssa vastaava luku oli 74/19. Yhteensä yliopistollemme hyväksytyistä 814 oppilaasta 25 % oli vuonna 2013 naisia. Tuotantotalouden koulutusohjelma yli oppilaitosrajojen on perinteisesti ollut miesvaltainen, kuten myös teknilliset yliopistot.

Kuinka nainen sopii joukkoon?

Tullessani opiskelemaan tuotantotaloutta minulla oli vakaa oletamus, että kanssasiset ovat hyvin koulukskeisiä, sisäänpäin kääntyneitä ja sosiaalisilta taidoiltaan olemattomia. Ajattelin, että en istu tähän joukkoon ja eristäydyn sosiaalisesti opiskelukanani. Odotukset eivät kuitenkaan vastanneet todellisuutta. Kaikki neidot paljastuivat todella sosiaalisiksi, värikkäiksi persooniksi, joiden kanssa yhteinen sävel löytyi helposti. Luonnetta tutkinto-ohjelma vaatiikin, ja persoonallisuutta.

Se, että on tyttö, näkyy hyvin vähän yliopiston arkipäivässä. Luennolla tai syömässä harvemmin istutaan ainoastaan naisten seurassa, ja kiltahuoneellakin keskusteluissa mukana on ilahduttavan usein myös vastakaisen sukupuolen edustajia. Miesvaltaisuus näkyy oikeastaan esimerkiksi siinä, että tytöistä ei juurikaan synny ryhmittymiä, jotka juonittelisivat ja kilpailisivat toisiaan vastaan. On yksinkertaisesti helpompi ystävystyä tyttöjen kanssa ja pitää yhtä, kun valikoima on rajatumpi. Tietenkin jokainen tarvitsee vertaistukea, myös

Ellinoora Korpela ja Karoliina Salminen FuksiXQ:lla 2014. Kuva: Laura Yltävä

nainen. Siksi on tärkeää, että tytöjä on edes se kourallinen, jotta voi järjestää tyttöjen viini-iltoja ja osallistua tiiminä tapahtumiin. Onhan se tietenkin vapauttavaa, kun voi välillä puhua vain "tyttöjen juttuja".

Tukea virallisemmilta tahoilta

Saako kauniimman sukupuolen edustajana sitten äänensä kuulumaan

ja asiansa esille? Tuotantotalouden kilan vuoden 2014 hallituksessa naisia on noin puolet, mikä on erittäin hyvin verraten pieneen jäsenmäärään. Vaikka hallituksessa ei erikseen ole mies- ja naiskiintiöitä, on paikkoja, jotka ovat olleet historian saatossa ehkä hieman selkeämmin naisten hallussa. Näitä ovat muun muassa sihteerin ja tapahtumavastaavan toimet. Siksi onkin erittäin ilahduttavaa, että hallitukseen näihin pesteihin saadaan välillä myös miesnäkökulmaa.

"On yksinkertaisesti helpompi ystävystyä tyttöjen kanssa ja pitää yhtä, kun valikoima on rajatumpi."

Aalto yliopistossa toimiva teekkaritytöt on tärkeitä naisten tyttöinsinööriopiskelijoiden kattojärjestö, jonka visio on verkostoituminen ja yhteyksien pitäminen naisiin miesvaltaisella

tekniikan alalla. Tampereen teknillisellä yliopistolla ei tällaista kaikille naisteekkareille avointa järjestöä ole. Sen sijaan yliopistollamme toimii suljettuja järjestöjä, jotka ovat vain ja ainoastaan naisille. Kolikon kääntöpuolella on myös suljettuja tahoja, jotka eivät naisia riveihinsä ota. Esimerkiksi Indecsiin liitetyn Konsernin jäsenistö on perinteisesti ollut miesvaltaista.

Otaniemessä toimiva teekkaritytöt järjestää jokavuotiset tyttösisinsä Servin mökillä. Teemana vuonna 2013 oli jumalattaret ja paikalla yli 200 kaunista jumalatarta. Illan ohjelmassa oli muun muassa Mr. Dipolin -valitseminen sekä heramiessketsejä. Ruokajuomana oli viinejä ja esimerkiksi jälkiruokana oli omena-valkosuklaamuffinssi. Kirsikkana kakun päällä olivat miestarjoilijat, joilta innokkaat neidit repivät paidat pois päältä ennen jälkiruokaa. Tapahtuman henkenä ei ollut valittua miehistä, vaan luoda suhteita ja yhteishenkeä teekkarityttöjen välillä.

Erityiskohtelua ja huomiointamista

Naisten erityisasema teknillisellä yliopistolla näkyy tavallisessa arjessa myös naisten erillisinä vuoroina esi-

” Täällä kaveriporukkaan saattaa hyvinkin kuulua kymmenisen poikaa, mikä yleensä vähentää automaattisesti esimerkiksi sitä tyttöjen kuuluisaa tapaa juoruilla ”

merkiksi kuntosalille tai saunaan. Naisten vuorolla toinen TTY:n kuntosaleista on kokonaan naisten käyttöön varattu, mikä on ihan mukavaa vaihtelua yleensä varsin miehiä pursuaville kuntosalikäynneille. Tapahtumissa, joissa on mahdollisuus saunaan, on perinteisesti järjestetty erikseen vuoro naisille. Naisten vuoro on mahdollisuus saunaan, kuten suomalaisen saunakulttuuriin kuuluu, alasti. Toki tämä olisi teoriassa mahdollista muutenkin, ovathan miesopiskelijat saunassa lähes poikkeuksetta aina alasti, mutta jostain

Lotta Suni, Tiina Haajanen, Henriikka Pilpola, Laura Yltävä, Fanni Laurila ja Elisa Lukin Indecsin vuosijuhlilla 2014. Kuva: Karri Koivuniemi

syystä vain naisilla on sekavuoroilla ollut tapana pukeutua uimapukuun. Naisten myös yleisesti odotetaan pukeutuvan uimapukuun sekavuorolla, mikä itsessään varmasti pitää yllä kyseistä tapaa. Mielenkiintoista onkin ajatella, onko saunakulttuuri erilainen kouluissa, joissa miesten ja naisten lukumäärät ovat lähempänä toisiaan. Jokainen rohkea teekkari-nainen voikin omalla kohdallaan mi-

masti olevansa erityinen... puheesta riippuen tietenkin. Erityisen lämpimiä ajatuksia meidän naisten keskuudessa herätti myös viime vuoden yritys vastaava Niko Siltasen ystävänpäivänä kiltaan tuomat ruusut, yksi jokaiselle naiselle.

TTY tarjoaa naisopiskelijalle harvinaisen mahdollisuuden kuulua ns. poikaporukkaan. Jokainen tai ainakin useimmat meistä tytöistä varmasti ovat tottuneet viettämään koulussa välituntinsa ja lounaansa edellä mainitun kaltaisissa hyvinkin tiiviissä tyttöporukassa. Täällä kaveriporukkaan saattaa hyvinkin kuulua kymmenisen poikaa, mikä yleensä vähentää automaattisesti esimerkiksi sitä tyttöjen kuuluisaa tapaa juoruilla. Ja mikä tekisikään kenelle tahansa naiselle parempaa, kuin oppia nauramaan itselleen, sillä poikaporukassa kuka tahansa saattaa helposti päätyä silloin tällöin pienen pilkanteon kohteeksi.

Näin lopuksi jutun kirjoittajat haluavat vielä lähettää erityiset terveiset rakkaille poikaporukoilleen, joita eivät vaihtaisi mistään hinnasta.

Päätoimittaja
Ellinoora Korpela

Sihteeri
Tiina Haajanen

että, lähtekö rikkomaan tätä rajaa seuraavan kerran kuin teekkarisauna lämpimää.

Toisaalta niitä harvoja naisia, jotka teknilliseen yliopistoon ovat päätyneet, kohdellaan usein poikkeuksellisen hyvin. Tästä esimerkkinä sitien ja vuosijuhlien perinteinen puhe naiselle. Joissakin kouluissa kuuleman mukaan pidetään sekä puhe naiselle, että puhe miehelle, mutta täällä TTY:llä olen törmännyt vain ensimmäiseen. Se on hetki, jolloin jokainen juhliin osallistuva nainen tuntee var-

Accenture Apprentice Program

Visualize your Future

High performance. Delivered.

Aimed at ambitious soon-to-graduate students on the lookout for future opportunities, the Accenture Apprentice Program will spark your interest in Accenture and will give you an opportunity to make the first moves towards your professional career.

Designed as an all-year round program, the Accenture Apprentice Program makes it possible for you to engage with Accenture and to increase your chances of getting hired for internship, thesis project or for permanent position upon graduation. There is no fixed career path – we will work together with you to find you a position that matches your qualification, skills and interests.

Our goal is to get to know you, and show you what Accenture is about: friendly, diverse and dynamic! Which is why, when you are busy studying, we will keep in touch with you and make sure you are aware of our latest opportunities.

accenture.fi/apprentice

Metallinjalostajien toimitusjohtajat tentissä

Päätalon takaparkki, kylmä aamu ja kuppi kahvia, varmat excupäivän merkit. Excupäivä, paras päivä, kuten sanonta kuuluu. Bussiin mentiin sulassa sovussa MIKKiläisten ja KoRKilaisten kanssa, ja otettiin suunnaksi metallinjalostajien toimitusjohtajat tentissä –tapahtuma, jota kohtaan odotukset olivat kovat. Tapahtuma järjestettiin Katajanokalla Helsingissä, jossa itse ohjelma startattiin yhteisellä infotilaisuudella klo 11, jossa TTY:läiset olivat viime vuodesta poiketen ajoissa. Tapahtumaan saapui niin Espoolaisia, Lappeenrantalaisia, kun Oululaisiakin, jotka saapuivat tavalliseen tapaansa lentokoneella. Osallistujat olivat pääasiassa teknisen alan opiskelijoita, kuten paikkakuntajakaumasta on pääteltävissä. Tapahtuman järjestäjä oli metallinjalostajat Ry, jonka jäsenyrityksiä ovat olleet Boliden, Norilsk Nickel Harjavalta, Outotec, Outokumpu, Ruukki ja Ovako.

Ensimmäisessä luento-osuudessa lipevän oloinen myyntimies kertoi metallinjalostajien normaalista arjesta. Viiden tähden rantalomia Australiasa, mahtavia työkavereita ja helppoa rahaa... Ihan kaikkea ei kuitenkaan kannattanut uskoa, sillä puheenvuoro paljastui myöhemmin suuren luokan huijaukseksi rekrytoida epätoivoisia teekkareita alalle työskentelemään. Seuraavaksi ohjelmassa oli vähemmän korruptoitunut workshop liittyen metallialan yrityksen toimitusketjuun tuotannosta asiakkaalle. Osion aikana kävi ilmi, että alalla nimenomaan kustannustehokkuus on tärkeää, sillä tavaran myyntihinta pysyy suhteellisen vakiona kilpailijoiden kesken. Workshopin aikana sain huomata, että tuotantotalouden opiskelijoiden lisäksi paikalla oli runsaasti mm. prosessiteknikan ja materiaalteknikan opiskelijoita, joille yrityksissä oli tarjolla tuta-profiilista varsin poikkeavia työtehtäviä. Näissä tapahtumissa onkin erinomainen paikka kasvattaa verkostojaan kiltahuoneen ulkopuolelle, mikä toimii oivallisena syynä lähteä mukaan.

Metallinjalostajien toimitusjohtajat tentissä. Kuva: Mikael Ahonen

Omalta kohdaltani joudun toteamaan, ettei minusta taida olla tulevaisuuden teräsmieheksi (niin kuin alan ihmiset itseään kutsuvat), vaikka olenkin lihaksikas, osaan lentää ja minulla on röntgenkatse. Alalla on paljon standardeja, joiden parissa toimiminen ei sovellu kaltaiselleni idealingolle. On siis hyvin epätodennäköistä, että minut nähdään 10 vuoden päästä Boliden Kokkolan toimitusjohtajana, johtuen siis ainoastaan omasta haluttomuudestani. Suosittelen alaa pikemminkin henkilölle, joka pystyy työskentelemään pitkäjänteisesti ja saa enemmän irti Martinsuon prosessikaavioista.

Kello kahdelta oli jo korkea aika nauttia lounasta. Täyteläinen salaattipöytä täytti vaativan kohdeyleisön tarpeet mainiosti, ja ruokailun ohessa päästiin juttelemaan tapahtuman päätätien, eli toimitusjohtajien kanssa. Täydellä vatsalla oli hyvä aloittaa illan pääohjelmanumero, eli toimitusjohtajien tenttaaminen (kuva). Kuudelta eri yritykseltä oli edustaja paneelimuotoisessa keskustelussa, jossa päästiin testaamaan toimitusjohtajien tietoja ja mielipiteitä monista aihepiireistä. Yleisön mielenkiintoa pidettiin yllä kyselylaitteilla, joilla jokainen pystyi vastaamaan omalta osaltaan annettuun kysymykseen, jonka jälkeen yritysten edustajat arvioivat vastauksia. Pääasiassa johtajien urat olivat edenneet askel kerrallaan vaativampiin

tehtäviin, päätyen lopulta ylimpään johtoon. Toimitusjohtajien vastaukset opiskelutoimintaan liittyen olivat jopa hieman yllättäviä. Kukaan ei ollut osallistunut merkittävästi kiltatoimintaan omana opiskeluaikanaan, mutta kaikki vakuuttelivat kovasti nauttineensa ”tehojuomaa” ja pitäneensä hauskaa. Mieleen jäi erityisesti erään haastattelutavan vastaus, kun häneltä kysyttiin ”Minkälaisia asioita silloin nuorempana pyöri mielessä?”. Vastaaja otti tulevaan työuraan viitanneen kysymyksen vastaan viekas ilme kasvoiltaan ja tärytti ”Noh, mitäpä luulet?”

Tapahtuma päätettiin notkuvien bufetpöytien äärellä. Ilmainen baari houkutteli opiskelijoita tiskille kuin hunaja karpäsiä, eikä kyynärpäitä säästelty jonossa. Illallisella summattiin päivän tapahtumia ja juteltiin lisää yritysten edustajien kanssa. Kesätyöpaikkaa kukaan ei allekirjoittaneen tietojen mukaan onnistunut puhumaan itselleen enää tässä vaiheessa. Kellon lyödessä kuusi ihmiset hyppäsivät takaisin bussiin metallinjalostajilta saatujen tuliaisien kera ja paluumatka Hervannan kasarmille alkoi. Paluumatka jäi mieleen lähinnä ylipitkistä susikoiraroi- ja derivaattavitseistä. Kokonaisuudessaan reissu täytti odotukset mallikkaasti ja tapahtumaa voi suositella kaikille niille, jotka haluavat vaihtelua luennoille ja oppikirjoille.

Mikael Ahonen

Teemunkierrosta ja Tampin myyntiä

Mitä sisältyy kuuluisaan fuksiwappuun?

Odotukset palkitaan, se on wappu nyt!

Vuoden alussa tutorit kyselivät, mitä me fuksit odotamme eniten tulevan vuoden aikana. Lähes kaikki vastasivat Wappu. Vuoden aikana tätä tapahtumaa on mainostettu yhä lisää ja vihdoin odotus palkittiin, Wappu tuli. Se alkoi Wappulehti Tampin paljastuksesta 16.4. ja jo samana iltana melko uusi baari Union täyttyi iloisesta haalariväestä. Kuumuus tanssilattialla oli käsinkosketeltavaa, mutta se ei silti juhlintaa haitannut, ja Teemunkierros passien täyttö alkoi.

Tapahtumaa jokaiseen makuun

Seuraavana päivänä Teemunkierrosta suorittavat saivat haastaa itsensä Wapina nimisessä tapahtumassa esteradalla taiteillen. Helppoahan se ei ollut, mutta yrittämisestä pitivät huolen yleisö, joka huuteli välittömästi vilppiyrityksistä, jos yritti kiertää esteitä. Pitkäperjantaina 18.4. koitti koko Wapun ainoa välipäivä jolloin kyllä jonkinlääköistä ohjelmaa oli sitä haluaville, mutta useimmat hyödynsivät lepotilaisuuden ja keräsivät voimia tulevaan. Wapun kauniista säästä pääsi nauttimaan täysin rinnoin kun Tupsulan ulkoilmakonsertti veti Hervannasta teekkarikansan kuuntelemaan musiikkinautintoa Annalaan. Koskipuistossa vietetty Wappupicnic seuraavana päivänä oli huikea ja porukkaa riitti aamu kahdestatoista aina iltaan asti. Päivän aikana grillit kävivät kuumana ja herkkuja riitti. Myös seuraavan päivän Kumipelauksissa väkeä riitti ja Rosendahlin rannalla olikin tarjolla itse pelin lisäksi uintia, lentopalloa sekä yleistä rillausta. Wappuleffana Cinolassa toimi The Blues Brothers ja leffan aikana huumoria tuotti myös elävähkö yleisö joka parhaimmillaan meni tanssimaan lavalle kun leffassa tanssittiin. Useat olivat vielä pukeutuneet teemaan sopivasti jonon ohitus palkkioon.

Tommi Parviainen, Tuomas Ilvonen, Ville Immonen ja Juha-Matti Väisänen Wapukolmioissa 24.4.2014. Kuva: Royal Photo / J.Laine

Vieraita keskustasta

KuiwaKaljaKalastelu oli tämän vuoden Teemunkierroksen Indecsin järjestämä rasti, jossa kalamiehet ja -naiset pääsivät todistamaan taitonsa virvelöinnissä, onginnessa ja jopa verkkokalastuksessa. Kaikki lajit tosin sovellettiin kuivalla etunurtsilla. Tähän kuului myös Boomin vierailu Hervannassa ja keskustaystäviemme kanssa jatkoimme Hervanta Might And Magic -tapahtumaa teekkarisauhallalla, jossa myös Herwantapeliä pelattiin. Useat illat loppui kuin seinään, mutta kovimmat soturit jatkoivat pikikutunneille.

Musiikkia ja munia

Seuraavan päivän TTSS:n Krapulakonsertti oli monien osalta nimensä veroinen ja musiikkia kuunnella pääsi hyvin uuteen vauhtiin halutesaan. Tarakin perjantaina järjestämät Munakiset olivat mielenkiintoiset ja esimerkiksi kananmunaruletissa sai pelätä päänsä puolesta, mutta kukaan ei silti loukkaantunut. Kymmenentenä teemunkierros-päivänä kaikkien

kuuntelema Wappuradio piti LIVE-esityksen etunurtsilla ja jatkoi yleisön viihdyttämistä.

Hauskanpitoa

Sunnuntaipäivään kuuluva Teekkariden Välitunti oli mielestämme yksi hausimmista Teemunkierroksen tapahtumista. Ensimmäinen ajatus oli, että käydään nopeasti hakemassa leimat passiin ja mennään jatkamaan jäynän editointia. Saavuttuamme paikalle muutama muu Indecsläinen huikkasi pelaamaan lipunryöstöä vesi-ilmapalloilla ja pakkohan se oli osallistua. Taistelu päättyi häviöön tiukan yksi vastaan yksi tilanteen jälkeen, mutta hauskaa oli. Sunnuntaina teemunkierroksen lisäksi oli Beer Pongin MM-kisat, joka oli myös yksi vapun hausimmista tapahtumista. Pääsimme Immosen Villen kanssa 8 parhaan joukkoon, mutta karu tappio pudotti meidät neljännellä kierroksella. Ensi vuonna finaaliin!

Maanantaina teemunkierroksen rasti oli valittavissa Wappu-Bicin ja NääsImpron välillä ja päätimme

Juha-Matti Väisänen ja Tuomas Suomi kuvan etualalla juhlimassa Indecsin wappusitsejä. Kuva: Laura Yltävä

porukalla osallistua jälkimmäiseen pienestä osallistumismaksusta huolimatta. Tapahtuma osoittautui ihan hauskaksi ja esiintyjät vaikuttivat tietävän mitä tekevät. Saimme ainakin hyvät naurut, suosittelen.

Jännittäviä hetkiä

Tiistai aamu alkoi jännittävissä tunnelmissa jäynien palautusten alkaessa. Edellisiltana harjoiteltu palautus kertoen jäynän elämäkerrasta ja sen kulkemisesta eteenpäin teekkarin vartuessa onnistui suunnitellulla tavalla. Kuvittelin, että samaan aikaan sisäpihalla oleva Pimp My Grill olisi kerännyt enemmän väkeä, mutta toisin kävi. Muiden kiltojen palautuksia oli myös hauska seurata, toisten onnistuessa paremmin kuin toisten. Päivällä väissä oli vielä Inagerin yhteinen wappuboo-li, johon sisältyi jäynien katsomista ja tutoreiden ja superfuksien palkitsemista. Illan Suuret Wabu Juhlat saivat tänä vuonna jäädä välistä, väsymyksen taakan painaessa ja päätimme ottaa yhtenä yönä kunnolla lepoa ennen tulevaa kaksipäiväistä.

Keskiviikkona wappuriehan julistuksessa jännitettiin fuksisarjan tuloksia vanhan kirkon portaiden edustalla. Pettymyksenä sijoitus ei ollut toivotulla tasolla, mutta ainakin tämä antoi hyvän syyn kiristää juomien tuhoamisen tahtia. Onnittelut kuitenkin voit-

tajalle Ykille. Julistukseen kuului myös koulun superfuksien julkistaminen ja kolme parasta sai tehtäväkseen yhdessä tuumin tyhjentää olut täyt-

teisen ämpärin. Itseni yllättänyt asia oli, että superfuksien palkintona jakoon liittyi edellisten superfuksien koolle kutsuminen palkinnon jakoa varten. Moni vieläpä oli paikalla ja mielestäni oli hieno nähdä vanhempia teekkarereita edelleen osallistumassa tapahtumiin tukien vanhoja perinteitä.

Ilta jatkui vuosikurssimme yhteisellä lounalla ravintola Denniksessä, joka onneksi järjestettiin kiitos Ellin. Sieltä porukka alkoi pikkuhiljaa hajaantua lyhyelle tauolle ja meno jatkui Koskenrannassa virvokkeiden kohen- taessa tunnelmaa.

Suojaa lakkisi

Tällainen siis on tamperelainen wappu, koskenranta täynnä lähes kaiken ikäistä porukkaa, toiset paremmassa kunnossa kuin toiset. Kaikilla oli kuitenkin juhlaifiilis päällä ja tunnelma oli katossa, ilta oli toisin sanoen pelkkää hauskanpitoa, joka kruunautui Suomen neidon lakitukseen. Nyt myös

Vapunpäivän fuksikulkue ja selfie Hämeenkadulla. Kuvassa etualalla Johannes Konsti ja taustalla härweliä kantavat Tommi Parviainen, Anssi Silander, Ville Immonen ja Risto Kurppa. Kuva: Johannes Konsti

muillakin kuin Tampin myyjillä olisi mahdollisuus painaa tuo kaikkien himoitsema teekkarilakki päähänsä. Koko vuoden läpi vanhemmat tieteenharjoittajat olivat neuvoneet, että vuoden aikana kaksi kertaa teekkarilakki kannattaa suojata: 1) lakitukseksa 2) teekkarikasteessa. Tuli ainakin selväksi, että vaikka kaikki kehottavat lakkia suojaamaan harva sitä silti tekee ja lakeista näkee kyllä tuloksen. Skumppa pullojen korkkien lentäessä ei kukaan vaivautunut suojaamaan lakkiaan ja annettiin lakin ottaa vapun kunniaksi vähän väriä. Lakin suojaamisen sijaan parempi vinkki, tai oikeastaan käsky on, että kukaan ei ota Fresitaa lakitukseen tai kasteeseen, silloin vasta ruma lakki tulee, kun se on punaisia täpliä täynnä.

Torstaiaamuna rikkinäisiä teekkarireita ja teekkarin alkuja kokoontui, nukkuneina tai ei, aamun Wappuverryttelyyn, joka oli kaikkien ajatuksia piinannut teemunkierroksen vaikein rasti. Yllättäen lähes kaikki suorittajat selvisivät paikalle ja krapulan täyteinen kymmenen minuuttia kestänyt heiluminen antoi vapun viimeiselle kasteeseen huipentuvalle päivälle piristävän startin. Venyttelystä siirryimme aamusillikselle, jossa tarjolla oli mm. ranskalaisia, nakkeja ja siipiä. Kyllä maistui siinä vaiheessa. Fuksikulkueen aloittamista saimme odotella hetken, mutta härvelimme onneksi oli hengissä yön jälkeen, vaikka pieniä lisäyksiä joku luultavasti vieras kiltalainen oli käynyt ankan takapuoleen tekemässä. Fuksikulkueessa ääntä pidettiin niin paljon kuin vielä lähti ja siirtyessämme kastejonoon ääntä oli jännityksen täyteisessä fiiliksessä luultavasti aikaista enemmän. Vaikka jonotus aika oli suhteellisen pitkä, ei se haitannut vuosikurssimme menoa ja pidimme omat jonobileemme, jotka selvästi olivat paremmat kuin muilla jonottavilla killoille joiden meno vaikutti yllättävän vaisulta.

Koskessa vihdoin

Kun vihdoin pääsimme korin lähettyville saimme vielä houkutelua TTY:n puheenjohtajan Mikko Rahikaisen kasteeseen uudestaan ja meno oli mieletön. Lisää skumppaa, "lämmintä" vettä ja erinomainen vuosi-

kurssin porukka: voisiko parempaa kasteetta olla. Kasteesta eikun juoksemaan läheiselle Inagerin yhteisellä kastesaunalle, jossa sauna oli yllättäen aivan täynnä. Saunaa, juomaa, pitsaa ja valmistautuminen vielä vapun viimeiseen yöhön.

Seitsemän aikaan tuoreet teekkarit alkoivat siirtymään Hulluun Poroon Wapunkaato bileisiin, jonka yhteydessä oli myös teemunkierroksen maali. Näiden monen päivän jälkeen nyt se himoitettu merkki saatiin vihdoinkin käteen ja visusti talteen. Wapunkaato bileiden livebändit nostivat tunnelman kattoon, mutta fuksien kuullessa huhua illalla järjestettävästä ns. Hervannan kasteesta, joka oli Indecsin perinne kuulemma ollut useam-

man vuoden, mutta jota jostain syystä ei ollut viimeisenä parina vuonna toteutettu, päätimme lähteä kesken illan Hervantaan. Emme olleet varma oliko kasteen tarkoitus olla todellinen vai vanhempien kurssien keksimä jäynä, mutta olimme päättäneet uida joka tapauksessa. Koululta lähtiessämme Suolijärveä kohti saimme myös muutaman managerin liittymään seuraamme ja päätimme, että perinne tai ei ainakin tästä voi alkaa uusi sellainen. Molskis vaan ja kiltikselle jatkoi. Huikean viimeisen illan jälkeen ei voi muuta sanoa kuin, että kiitokset kaikille tähän vappuun osallistuneille ja sen mahdollistaneille. Oispa Wappu.

Juha-Matti Väisänen
Olli Virtanen

Teekkarikaste. Kuva: Laura Yltävä

Tuoreiden teekkareiden öinen suolijärvikaste Kuva: entinen fuksi x

“Mitä erikoista teidän killassa on?”

Haalariprojektin 2013 puheenjohtaja lähti selvittämään kysymystä

Sain Timo Ristolalta haasteen kirjoittaa lehtemme jutun eri kilttojen erikoisuuksista. Timo ei haastakaan tarkemmin määritellyt sopivia erikoisuuksia, joten hyväksyin kultakin killalta hieman erilaisia erikoisuuksia. MIK:n erikoisuus oli mielestäni ehdottomasti suloinen. Heillä nimittäin on maskottina haalareihin puettu iso hevospehmolelu, jota kutsutaan Jallu Pärinäksi. Erikoista Jallussa on muun muassa se, että sillä on oma haalarimerkki.

Tampereen kahviloita.

Hiukkasan edustajat totesivat yksimielisesti erikoisuutensa olevan ”koko kampuksen parhaat” haalarimerkit, joista voisi mainita kahdeksanosaisen merkin, Longcatin. Tarakin opiskelijoiden mielestä heidän erikoisuutensa on haalariprojekti, joka on organisoitu erilailla verrattuna muihin kilttoihin. Tarakilla uudet opiskelijat saavat haalarinsa heti ensimmäisien viikkojen aikana, sillä

”MIK:n erikoisuus oli mielestäni ehdottomasti suloinen. Heillä nimittäin on maskottina haalareihin puettu iso hevospehmolelu, jota kutsutaan Jallu Pärinäksi”

Autekin erikoisuudeksi voisi mainita kiltahuoneelta saatavan keltamustan Autek-shotin. KORK:illa puolestaan on oma bändi, nimeltään Kännissä ja läpällä ex tempore. Bioneerilaiset taas kertoivat oman erikoisuutensa olevan vuosittain järjestettävä alkoholiton tapahtuma Namiappro, jossa kierretään

edellisen vuosikurssin opiskelijat hoitavat haalareiden tilauksen oman fuksi vuotensa aikana aina tulevia fukseja varten.

Titeläiset taas totesivat heidän erikoisuutensa olevan jo 20 vuotta TTY:llä aktiivisesti pyörinyt, pitkätkuk-

kainen tieteenharjoittaja, joka tunnetaan nimellä Ear. Managerin kiltahuoneella puolestaan myydään muovisia tietojohdajakillan logolla varustettuja skumppalaseja, joita useat opiskelijat roikottavatkin haalareissaan. Lisäksi mainittakoon oman kiltamme erikoisuudeksi haalareidemme selkälögo, jossa käyrän väri vaihtuu vuosikursseittain.

Aivan kaikkia kilttojamme en ehtinyt haastattelemaan tätä juttua varten, mutta toivottavasti nämä erikoisuudet riittävät Timolle. Seuraavaksi haluaisin haastaa henkilön Maija Kruus. Sinun tehtäväsi on kuvata teekkarilakkisi (tai ystäväsi lakki) vähintään viidessä mahdollisimman hausassa ja erikoisessa paikassa. Lakki voi olla omassa päässäsi tai vaikka patsaan päässä, lisäarvoa kuvaan tuo lakkien määrä ja kuvauspaikan etäisyys Hervannasta. Toivottavasti löydät kesäloman aikana paljon mielenkiintoisia ja ikimuistoisia kuvauspaikkoja ja raportoit niistä mahdollisimman kattavasti seuraavassa kiltalehtemme numerossa.

Indecsin haalareiden vaihtuvavärinen käyrä ja Hiukkasan mahtavia haalarimerkkejä. Kuva: Laura Yltävä

Julia Roitto

Sovituskopissa yritystiimin kanssa

Päätoimittajasta stailistiksi ja takaisin päätoimittajaksi

Jo ensimmäisenä päivänä kiltahuoneelle saapuessani huomasin, että kiltamme miehet erottuvat muusta teekkarikansasta, eivät vain uskomattomalla komeudellaan (hehheh), mutta myös pukeutumisellaan. Suoria housuja, nahkakenkiä, kauluspaitoja... Silloin tiesin olevani omieni joukossa, sillä salainen erikoisosaamiseni on miesten pukeutuminen.

Tämä kaipaa ehkä hieman selitystä, joten täältä tulee: olen työskennellyt ruotsalaisessa miestenvaateita myyvässä yrityksessä nimeltä Brothers nyt toukokuussa kaksi vuotta ja tästä ajasta suurimman osan kulloisenkin myymäläni Personal Styling-vastaavana. Tampereelle muutettuani sain suureksi ilokseni opiskelujen ohella jatkaa paljon pitämässäni työssä Ideaparkin toimipisteessä.

Olli Virtanen ja Tuomas Hirvonen pöhtivät leisure-malliston vaatteissa, mihin Tuomas pysäköi jahtinsa saapuessaan Ideaparkiin, jahtia ei kuitenkaan etsinnöistä huolimatta löytynyt. Kuva: Laura Yltävä

Miten sitten yritystiimi tähän liittyy? Mielestäni Brothersin valikoima ja kiltamme miesten pukeutuminen kuuluvat samaan matriisiin ja tapaisin mielelläni killasta tuttuja kasvoja töissä hieman useammin. Siispä päätin yhdistää työn, hovin ja hallitustoimeni ja tehdä teille tämän miesten tyyleistä kertovan jutun käyttäen malleinani yritystiimin Tuomas Hirvosta ja Olli Virtasta.

Mihin jätinkään jahtini?

Meillä Brothersilla on kolme pääasiallista pukeutumiskonseptia: leisure eli vapaa-aika, smart casual sekä tailored eli juhlapukeutuminen. Ensimmäisenä halusin antaa pojille hieman uutta ideaa vapaa-ajan pukeutumiseen. Rento ja mukavampi vaihtoehto farkuille ovat puuvilla chinot. Chinot ovat kevyitä ja kesän ehdoton musthankinta, sillä niitä löytyy useissa kesäisissä väreissä ja tyyliissä. Ollilla on jalassaan tummansiniset chinot, joissa on hieman kapeneva lahje, mikä korostaa miehen pituutta. Tyyliin on tuotu rentoutta kääntämällä chinon lahjetta muutaman kerran, mutta tämä tyyli toimii vain varrettomien sukkiensa kanssa! Viimeistely ilme syntyy vapaa-ajan tyyliinkin, kun huolehdit, että kengän ja vyön väri on sama. Päällensä Olli sai lisäksi Hifiger Denim-malliston rennon kauluspaidan. Ja mikä sopisikaan Ollin päivetettyneeseen ihoon paremmin kuin kirkkaat värit kuten tässä tapauksessa raikas vihreä ja sininen.

Tuomas puolestaan pääsi vetämään

ylleen hieman kesäisemmän asun. Lämpiminä päivinä vapaa-ajan pukeutumiseen kuuluvat monella värikkäät shortsit. Kun shortseissa on kirkas väri, kannattaa yläosaan pukea jotain hieman neutraalimpaa, tällöin välttyä muistuttamasta sateenkaarta tai liikennevaloa. Tuomaksella shortsien parina on vaaleansiniraidallinen rento kauluspaita ja tummansininen ohut puuvillaneule. Rento kauluspaita käärityillä hihoilla on shortsien parina täydellinen asu lähteä vaikka terassille nauttimaan ilta-auringosta.

Oletko koskaan ajatellut oranssia solmuketta?

Tässä vuoden aikana olen törmännyt erilaisiin excursioihin ja presentaatioihin, ja huomannut lausahduksen "smart casual" toistuvan niiden yhteydessä melko usein. Mitä tämä itsestään selvä, mutta sitten kuitenkin

Personal Styling on Brothersin asiakkailleen tarjoama palvelu, jossa asiakkaalle varataan myymälän styling-vastaavalle myyjälle noin tunnin mittainen aika, jolloin myyjä on vain styling-asiakkaan käytössä. Aikaa varattaessa asiakas kertoo, millaiseen tyyliin haluaisi uutta ideaa tai mikäli hän hakee peräti ihan uutta tyyliä, niin millainen tyyli mielessä on pyörinyt. Stylisti ottaa asiakkaan koot ylös ja varaa

Yritystiimin smart casual vaatetus sopii hyvin esimerkiksi excursioille. Kuva: Laura Yltävä

kin pienenä mysteerinä pysyvä sananparsi tarkoittaakaan? Vastaus on yksinkertainen. Ideana on pukeutua pukua rennommin, mutta farkkuja siistimmin. Tuomas sai smart casual-asuna päälleen siistimmät chinot, kuviollisen kauluspaidan sekä pel-lavabeliserin. Prässäytyjä housuja ei kannata kammoksua, sillä niistäkin löytyy tyyliään kapeita ja nuorekkaampia versioita. Tuomaksen chinojen lahkeissa on esimerkiksi pieni, eri kankaasta tehty yksityiskohta, mikä tuo housuklassikkoon hieman kaivat-tua päivitystä. Takin virkaa toimittava pellavabeliseri on etenkin kesää kohden pikkutakin ystävän unelma, sillä pellava materiaalina ja sisällä oleva puolivuori tekevät bleiseristä viileän

toivottuun tyyliin sopivia asu-kokonaisuuksia valmiiksi ennen aikaa, niin, että asiakkaan saapu-essa Styling-tapaamiseen hän voi kävellä suoraan sovituskoppiin. Tapaamisella on hintaa 50 euroa, mutta summa hyvitetään styling-asiakkaan ostoksista, mikäli hän sellaisia tapaamisen jälkeen tekee. Styling-tapaaminen on siis kaikenkaikkiaan rentoa asujen ideointia yhdessä siihen koulute-tun myyjän kanssa.

ja hengittävän pitää päällä. Väriä asuun on tuotu vaalean oranssilla solmukkeella, joka puolestaan toimii sinisen takin ja paidan parina loista-vasti. Ja tietenkin pikkutakin taskuun laitetaan aina taskuliina!

Ollin smart casual-tyyli sopii viileäm-mällekin säälle. Trenssitakki irroitet-tavalla Thermore-vuorella kestää käyttöä varhaisesta keväästä pitkälle syksyyn ja on taatusti tyylikäs. Myös Ollilla on siistimmät chinot jalassaan. Tämä versio on huomattavasti hilli-tympi, mutta hyvällä istuvuudella ja kapealla lahkeella varustettuna sopii Ollin jalkaan kuin tehty!

Sikariporras

Viimeisenä tyylinä halusin esitellä tai-lored-mallistoa eli juhlapukeutumis-ta. Kevääksi myymälöihin on saapu-nut valtava määrä eri tyyliä ja värisiä sesonki pukuja, joista Ollille valitsin sinisen slim fit-puvun ja Tuomakselle tumman harmaan kolmiosaisen vil-lapuvun. Ollin sinisen puvun kanssa yhdistin violetin paidan ja taskuliin-nan, sekä tummansinisen rusetin. Kylmät sävyt toimivat keskenään hy-vin, ja voit huoletta yhdistää siniseen pukuun muunkin värisen paidan kuin klassisen valkoisen. Sininen puku it-sessään on hieman perinteistä tum-maa rennompi ja sopii erityisen hyvin kesän juhliin ja esimerkiksi työkäyt-

töön. Istuva slim fit-takki toimii myös irtobleiserinä vaikka farkkujen parina, kun tyyliä halutaan tuoda rennom-paan suuntaan.

Tuomaksen kolmiosainen puku sopii juhlavampiin tilaisuuksiin erinomais-esti ja tuo hieman vaihtelua tavallisem-paan kaksiosaiseen pukuun. Tämä asu säilyttää tyylikkyytensä myös, mikäli kuumuuden yllättäessä joutuu rii-sumaan takin, sillä kravaatti pysyy si-ististi liivin alla, sen sijaan että kävisi lautasella aina silloin tällöin vapaana heiluessaan. Juhlava kokonaisuus syntyy hillityillä tummanliloilla asus-teilla. Kravatin ja taskuliinan on hyvä sointua toisiinsa, mutta täysin samaa kuosia niiden ei pidä olla. Kuviol-lisen kravaatin pariin on hyvä valita yksivärinen taskuliina tai toisinpäin. Näin teet asustasi hitusen mielenkiin-toisemman.

Stailauskokemus oli kaikin puolin onnistunut ja hauska sekä minulle, että yritystiimille. Haluankin itseni ja työkavereideni puolesta toivottaa teidät kaikki muutkin lukijat tervet-ulleeksi vierailemaan Ideaparkin Brothers-liikkeessä. Tutustumis tar-jouksena saatte toukokuun ajan saat -20% kertaostoksesta, kun mainitset kassalla INFECTO-tarjouksen. Eikun vaatekaappia uusimaan siis!

Ellinoora korpela
Brothers Ideapark

Yritystoimihenkilö Olli Virtanen ja Yritysvastaava Tuomas Hirvonen Brothersin juhlapukeutumis-mallistossa. Kuva: Laura Yltävä

Vuosijuhlat järjestäjien silmin

Vuoden parhaiden juhlien suunnittelu ja toteutus

Maaliskuun lopussa Tuotantotalouden kiltä Indecs juhli 28 vuotista taivaltaan arvolleen sopivasti Museoravintola Valssissa. Seuraavassa vuosijuhlatiimi avaa kaikelle kansalle suurta mysteeriä: miten näin hyviä bileitä järjestetään?

Miten lähdettiin liikkeelle?

Vuosijuhlien suunnittelu aloitettiin heti tammikuussa tapahtumatiimin saatua lopullisen muotonsa. Juhlapaikaksi oli jo edellisenä syksynä varmistunut Vapriikin hienossa miljöössä sijaitseva Museoravintola Valssi. Pääjuhlapaikan ollessa erityisen hienossa paikassa tänä vuonna, voitiin siitä olettaa tulevan onnistunut.

Paljon suunniteltavaa ja toteutettavaa

Koska pääjuhlapaikka oli jo edellisen tapahtumatoimarin varaama, jäi tämän vuoden tapahtumatiimille naurettavan helppo tehtävä. Järjes-

tettäväksi jäi ainoastaan kaikki muu. Teimme suuret linjaukset hyvän punaviinin kera ensimmäisessä vuju-tapaamisessa. Visio oli selkeä: vuosijuhlista täytyy tulla paremmat kuin kenelläkään muulla, kuten Indecsin arvoihin on perinteisesti kuulunut.

Työt jaettiin tiimin kesken niin, että vastuualueisiin kuuluivat eroteltuina pääjuhlat, jatkot ja seuraavan aamun sillis. Kukin toteutti oman pestinsä parhaansa mukaan aina toista auttaen. Pian olikin selvillä, että tänä vuonna cocktail-tilaisuus järjestettäisiin Galleria Bertelissä. Jatkoja varten tilat vuokrattiin vanhalta ystävältämme Rotalta. Paikkana oli siis Sorin Klubi. Sillis oli jälleen viime vuonna hyväksi

havaitussa Hermian kattosaunalla.

Hyvät vuosijuhlat syntyvät rajoilla ja rakkaudella

Pian kävi kuitenkin ilmi, että vuosijuhlilla on myös budjetti, emmekä voi käyttää kaikkea killan tilillä lepäävää levotonta rahaa. Tämä aiheutti suuret ongelmat. Olihan suunnitelmissa ollut muun muassa limusiinikyvyditykset, Titanicin hylystä nostetut shampanjapullot sekä Matti ja Teppo esiintymään jatkoille. Jouduimme harkitsemaan strategiaamme uudelleen, joka uuden tilanteen vallitessa siirtyi kustannusjohtajuuteen. Pääjuhlista emme kuitenkaan halunneet tinkiä. Onhan se ainoa juhlan osa, mikä jää suurimmalle osalle juhlijoihin mieleen.

Pientä ja isompaa säätöä

Kaikenlaisten esiin tulevien pikkua-sioiden kanssa painittiin koko kevät. Huomasimme muun muassa, että eräs kukkakauppa jonka nimi muistuttaa huomattavasti Yhdysvaltain puolustusministeriön hallintorakennusta ei myy 70 kappaletta samanvärisiä ruusuja kahden viikon varoitusajalla. Päätimme siis hankkia ruusut Prismasta päivän varoitusajalla. Lopulta kaikki oli selvää ja pääsimme itse juhlapäivään.

Tekemistä riittää vielä juhlapäivänä

Vujutiimi oli aamusta asti liikkeellä roudausta, nakkilaisten organisointia ja viimeisten asioiden hoitamista varten. Saatiinpa jopa paljon puhuttu

Vuosijuhlien järjestäjät Indecsin kokkareilla Galleria Bertelissä. Tämän vuoden vuosijuhlat järjesti kolmihenkinen tapahtumatiimi, johon kuuluivat tapahtumatoimihenkilö Mikko Virtanen, vuosijuhlatoimihenkilö Karoliina Salminen sekä tapahtumavastaava Lotta Suni. Kuva: Karri Koivuniemi

Indecsin hallitus 2014. Kuva: Karri Koivuniemi

seren sauvakin perille, noin neljä tuntia ennen juhlien alkua. Cocktail-tilaisuus sujui perinteisellä kaavalla kutsuvieraiden tarjotessa hallituslaisille erinäisiä nestemäisiä virvoitteita. Lahjaksi saatiin lisäksi tuiki tarpeellisia käyttöesineitä, kuten jääkaappi, ikiliikkuja ja satunnaisgeneraattori.

Cocktail-tilaisuudesta pääjuhlaan siirryttiin kauniissa Finalysonin ympäristössä kävellessä pääjuhlapaikalle toiselle puolelle koskea. Pääjuhlalat noudattivat perinteistä kaavaa. Syötiin, juotiin, laulettiin ja Olli Manninen voitti vuoden tuotantotalouden opettajan palkinnon. Ei siis mitään kaavoista poikkeavaa.

Juhlapuhujana toimi Tommi Mahlamäki, joka ilmaisi huolensa opetuksen tulevaisuudesta. Muodollisuuksien päätyttyä lääkiksen bändi pääsi viihdyttämään yleisöä. Bändi oli tänäkin vuonna erittäin suosittu, ja juhlapaikan ajanvaraus alkoi tulla vastaan vaikka yleisöllä tanssijalka olisi vipattanut vielä tunteja.

Jatkoille siirryttiin bussikuljetuksella. Jatkoilla oli hauskaa. Jatkoilla oli myös olutta ja musiikkia.

Seuraavana aamuna väsynyt juhlakansa siirtyi omaa rauhallista tahtiaan siliksellä. Saunassa kerrottiin härskeimmät yksityiskohdat edellisen illan pyörätuolileikeistä ja vujuheiloista. Huhu kertoo, että vaalea uros ja kauris punapää olivat löytäneet toisensa yön pimeinä tunteina.

Lopulta koko kevään kestänyt projekti saatiin päätökseensä. Vujutiimillä oli hauskaa, mutta oliko teillä? Jos muis-

tikuvia riittää, rakentavaa palautetta saa lähettää sähköpostiosoitteeseen tapahtumat@indec.fi.

Mikko Virtanen

Juhlakansa Jallutähden alla. Kuva: Karri Koivuniemi

Junior TIMES at Boston Consulting Group 9.4.2014

Vaikka olenkin Man@gerilainen, tieto BCG:n ja Indecsin yhteistyössä järjestämästä Junior TIMES-kilpailusta kantautui Indecsilta korviini ja innostuin siitä heti. Osallistuminen Junior TIMESiin oli minulle suuri kunnia ja se myös tuntui itselleni luontaiselta vaihtoehdolta, sillä vasta ensimmäisen vuoden opiskelijana casejen ratkominen tuntui uudelta ja mielenkiintoiselta haasteelta. Lisäksi järjestetty päivä tarjosi mahtavan tilaisuuden tutustua Boston Consulting Groupiin yhä paremmin.

Keskiviikkona 9.4.2014 otimme siis suunnan Helsinkiin, Boston Consulting Groupin tiloihin, jossa pääsimme 16 henkilön voimin osallistumaan Junior TIMESiin. Kyseiseen päivään asianmukaista lisätunnelmaa toi myös Trondheimissa käyty TIMES-finaali, jossa TTY:tä edustava Konsernin joukkue oli samaan aikaan kisaamassa voitostaan. Lähdimme matkaan minibussilla, joka ajoi meidät yhden pysähdyksen kautta Helsingin Kluuviin, jossa BCG:n Suomen toimitilat sijaitsevat. Saavuimme yrityksen tiloihin juuri sopivasti hie-
man ennen puolta päivää, ennen kuin

päivän ohjelmamme alkoi.

Ohjelmamme alkoi BCG:n toiminnan esittelyllä, josta meille kertoi konsultti Mikko Sjöberg ja itse toimiston johtaja Tuukka Seppä. Saimme kuulla paljon BCG:n historiasta, mutta myös nykypäivän toiminnasta Suomessa ja ulkomailla, sekä konsulttien arkipäiväisestä työnteosta. Lisäksi aikaa oli myös varattu kysymyksille, joita moni esittikin niiden hetken tullen.

Esittelyn ja kysymysten jälkeen saimme nauttia lounasta virvokkeiden kera, joiden aikana saimme ly-

hyen, mutta kattavan koulutuksen päivän kilpailua varten. Koulutuksen meille piti vuoden 2007 TIMES-kisan voittaja. Mielenkiintoisen koulutuksen jälkeen meidät jaettiin neljän hengen ryhmiin, joissa lähdimme ratkaisemaan samaa case-tehtävää erillisiin huoneisiin.

Ratkoimme caset työhuoneissa, joihin oli TIMES-tapaa asetettu papereita, kalvoja ja kyniä ratkaisemista varten. Kolme tuntia oli yllättävän lyhyt aika casen ratkaisua ajatellen, sillä lopulta yksityiskohtaista tietoa löytyi case-tekstistä paljon ja suuren infon määrästä oli löydettävä vain ratkaisun kannalta oleellisin tieto. Pohdintamme aikana huoneissa vieraili hetken konsultteja, jotka varmistivat, että olemme päässeet liikkeelle ja kysyivät ratkaisumme etenemisestä.

Kolmen tunnin casejen ratkomisen ja kalvojen rakentamisen jälkeen pääsimme esittämään ratkaisumme BCG:n konsulteista kootun juryn eteen. Itseäni oman ryhmäni esitys jännitti ainakin, mutta esitys sujui hyvin ja uudenlainen kokemus TIMES-tyylisestä case-ratkaisutavasta rikastutti varmasti jokaista esiintyjää.

Saimme esitysten jälkeen esittää toisillemme kysymyksiä, joiden ansiosta ratkaistava case sai paljon eri näkökulmia ja kannanottoja. Jokainen ratkaisu caselle oli hyvin erilainen, vaikka jokaisessa löytyi keskenään

*Aluksi BCG:n työntekijät kertoivat meille konsultin arjesta ja casen ratkaisemisesta.
Kuva: Laura Yltävä*

Tommi Parviainen ja Tuomas Hirvonen ratkomassa case-harjoitusta. Kuva: Laura Yltävä

samoja piirteitä. Jury ehdotti kuitenkin, että äänestämme yhdessä toistemme joukosta voittajan. Täten voiton kotiin vei ansaitusti ryhmä, johon kuuluivat Laura Yltävä, Tuomas Hirvonen, Roope Vesa ja Tommi Parviainen, jotka saivat BCG:ltä myös pienen palkinnon.

Illan edetessä kaikkien saatua oman ryhmänsä palaute, oli aika lähteä bussilla takaisin Hervantaan. Kiitimme BCG:n henkilöstöä ainutlaatuisesta ja unohtumattomasta päivästä aplodein. Uskon, että viimeistään tämän vierailun jälkeen moni meistä osallistujista hakee Boston Consulting Groupille

Tuomas Ilvonen esittelemässä ryhmänsä ratkaisua. Kuva: Laura Yltävä

tulevaisuudessa – kuten kiitosten yhteydessäkin ääneen mainittiinkin. Päivän kruunasi lopulta bussiin saatu tieto, jonka mukaan TTY oli 13:n vuoden jälkeen saanut voiton Tamperelle TIMES-finaalissa. Kotiinpaluumatkalle lähdettiin siis riemukkaissa tunnelmissa ja kyseistä päivää tullaan varmasti muistelevaan lämmöllä vielä myöhemminkin.

Minttu Ulmanen

BCG
THE BOSTON CONSULTING GROUP

” Suurimmalle osalle tämä oli ensimmäinen kerta ratkaista case TIMES-tapaan ja BCG:n kannustava henkilöstö inspiroikin meitä panostamaan case-ratkaisuihin myös tulevaisuudessa.”

Ilta jatkui hienolla ja runsaalla illallisella, jonka lomassa pääsimme juttelemaan rennossa tunnelmassa konsulttien ja rekrytointivastaavan kanssa. Pääsimme siis vielä kysymään lisää mieltä askarruttavia kysymyksiä konsulttien työstä ja ominaisuuksista ja toisaalta myös rekrytointiprosessista. Lisäksi saimme vielä ryhmäkohtaista palautetta juryilta esityksistämme käyden yhdessä kalvot kertaalleen läpi. Jokainen ryhmä sai paljon hyvää palautetta, mutta saimme myös havainnollistavia vinkkejä seuraavia case-ratkaisuita varten. Suurimmalle osalle tämä oli ensimmäinen kerta ratkaista case TIMES-tapaan ja BCG:n kannustava henkilöstö inspiroikin meitä panostamaan case-ratkaisuihin myös tulevaisuudessa.

Illan päätteeksi BCG tarjosi koko porukalle herkullista ruokaa ja mahdollisuuden keskustella työntekijöiden kanssa vapaammin. Kuva: Laura Yltävä

FuksiXQ 20.2.2014

Vuosittain järjestettävä Indecsin ja Managerin fuksien ekskursio ajoittui tänä vuonna helmikuun lopulle. Ainakin allekirjoittaneella odotukset reissun suhteen olivat kovat, sillä kuulemani mukaan kyseessä oli yksi fuksivuoden legendaarisimpia tapahtumia. Kiltajemme fuksikapteenit myös lunastivat odotukset ja järjestivät päivän, joka ei varmasti jättänyt ketään kylmäksi. Siihen sisältyi kaikkea mitä XQ:lta toivoa voi: hauskaa ajanviettoa, mielenkiintoisia yritysvierailuja sekä tietysti sitä itseään.

Vuosittain järjestettävä Indecsin ja Managerin fuksien ekskursio ajoittui tänä vuonna helmikuun lopulle. Ainakin allekirjoittaneella odotukset reissun suhteen olivat kovat, sillä kuulemani mukaan kyseessä oli yksi fuksivuoden legendaarisimpia tapahtumia. Kiltajemme fuksikapteenit myös lunastivat odotukset ja järjestivät päivän, joka ei varmasti jättänyt ketään kylmäksi. Siihen sisältyi kaikkea mitä XQ:lta toivoa voi: hauskaa ajanviettoa, mielenkiintoisia yritysvierailuja sekä tietysti sitä itseään.

Lähdimme suuntaamaan kirpeänä torstaiaamuna 20. helmikuuta paikkaan x Konetalon edustalta. Itse olin tietysti vaikutusvaltaisena henkilönä ja mestarisalapoliisina saanut vahvaa vihjetä reissun päämäärästä ja pakkasinkin tutalaisen itsevarmuudella mukaan vaatteita koko viikonlopulle. XQ-bussissa tunnelma oli luonnollisesti korkealla eikä kukaan ollut noussut sängystä väärällä jalalla. Tehtyämme pakollisen pysähdysten Linnatuuleen aloimme vihdoin lähestyä ensimmäistä kohdettamme, joka oli ABB. Saimme ensin kuulla tunnin mittaisen luennon yrityksen tuotteista ja toiminnasta. Luento oli varsin viihdyttävä, mutta vierailulta mieleen jäi erityisesti sen jälkeen tehty tehdaskierros. Pääsimme omin silmin näkemään, kuinka kymmeniä tonneja painavia laitteita koottiin, siirrettiin ja testattiin, mikä oli mahtavaa. Tehdaskierroksesta tuli käytännössä pelkästään hyvää palautetta, ja

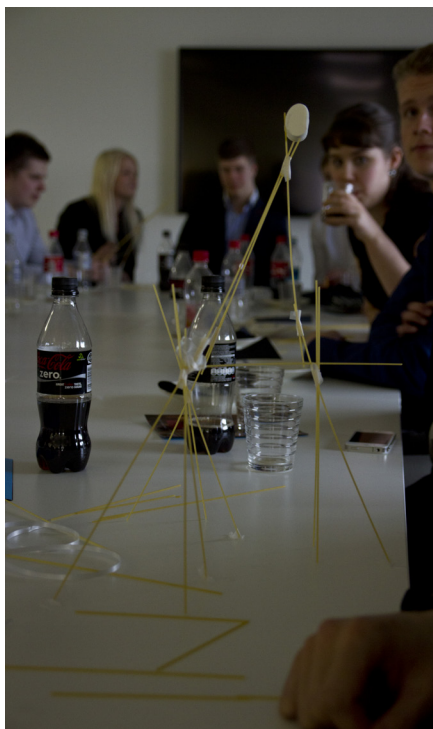
niitä alettaneen sisällyttää jatkossa muihinkin ekskursioihin aiempaa enemmän. ABB:ltä käteen jäi hyvä kuva siitä, millaista tehtaalla työskentely voisi olla, sekä kangaskassallinen ABB-krääsää. Pystyimme siis hyvin mielin jatkamaan matkaa seuraavaan salaiseen kohteeseen, jonka ABB:n esittelijä valitettavasti paljasti olevan Accenture.

Suuntasimme siis Ruoholahteen Accenturen konttorille. Linja-autossa julistettiin perinteinen XQ-kisa, jonka voitti henkilö, joka sai mahtumaan Accenturen henkilöille esitettyihin kysymyksiin eniten tiettyjä sanoja. Sanoja olivat mm. synergia, lisäarvo,

Putin, Robin ja feminismi. Vaikealta vaikuttava tehtävä osoittautui lapsellisen helpoksi, kun allekirjoittanut mahdutti kaikki 16 sanaa heti ensimmäiseen kysymykseen ja voitti pelin. Juhlat loppuivat kuitenkin lyhyeen, kun palkinnoksi paljastuivat tuttipullollinen jallumaitoa sekä tämän artikkelin kirjoitusvastuu. Accenturen yritysvierailu noudatti pitkälti samaa kaavaa kuin ABB:llä. Saimme ensin kuulla informaatiota firman arvoista ja toiminnasta, jonka jälkeen oli toiminnallisempi osuus. Jakauduimme ryhmiin, joiden tehtävänä oli rakentaa tikkujen, narujen ja teipin avulla mahdollisimman korkea torni siten, että sen päälle sai pysymään vaahtokar-

Excursiolaiset vierailulla ABB:llä. Kuva: Laura Yltävä

Accenturella ryhmätyönä rakennettu spagettitorni. Kuva: Laura Yltävä

kin. Erittäin haastavaksi osoittautuneen tehtävän voitti lopulta oma tiimini. Tornin korkeus oli luokkaa 25 senttimetriä ja voiton avain oli ehdottomasti vanhan rakennusinsinöörin Laura Yltävän rakentama vakaa perusta. Vierailu Accentureen ei ollut missään nimessä pettymys, mutta itse odotin informatiiviselta osuudelta huomattavasti enemmän. Firma on varmasti monen tutalaisen mielessä valmistumisen aikoihin ja olisin ehkä toivonut esitykseen vielä enemmän käytännönläheisyyttä ja sitä, miten Accenture eroaa muista konsulttifirmoista.

ABB:n tapaan myös Accenturen työntekijä lipsautti seuraavan salaisen päämäärämme, joka oli myös lopullinen kohteemme. Kyseessä oli tietenkin Otaniemi. Sitä ennen kävimme kuitenkin Sellon kauppakeskuksessa Leppävaarassa haukkaamassa ruokaa ja kokeilemaan teinien suosimaa kauppakeskuksessa "hengailua". Se ei osoittautunut ainakaan omaksi leipälajikseni, joten olin varsin huojentunut, kun pääsimme lopulta suuntaamaan kohti Otaniemen rantasaunaa. Prodeko ja Athene eli paikalliset tuotantotalouden ja informaatioverkostojen opiskelijat olivat järjestäneet juhlat teemalla pyjama-

bileet. Tarjolla oli aarteen onkimista, Sing staria, beer pongia ja saunomista, eikä koko päivän kestänyt nesteytys ainakaan latistanut menoa. Katkeran Sing star-tappion jälkeen pääsimme myös improvisoimaan näytelmän, jossa aseteltiin vastakkain TKK:ta ja TTY:tä kuvitteellisilla saunan lauteilla. Ilta onnistui kaikin puolin hienosti ja oli upea kruunu mahtavalle reissullemme. Itse jatkoin matkaa mystiseen Otaniemen Teekkarikylään enkä näin ollut paluukyydissä Tampereelle, mikä saattoi olla onni, sillä kuulemani mukaan bussi oli ollut matkan jälkeen

sotkuisempi kuin Koskipuisto wappuna. Se ei kuitenkaan poista sitä faktaa, että kyseessä oli ehdottomasti yksi fuksivuoden parhaista tapahtumista. Toivottavasti fuksikapteenimme tekivät yhtä hyvää työtä myös ensi vuonna, jotta uudet fuksit saavat samanlaisia kokemuksia.

Ville Immonen

Prodekon ja Athenen järjestämä onginta. Kuva: Laura Yltävä

Korkeimman spagettitornin rakentajat: Ville Immonen, Laura Yltävä, Aura Rapatti, Vili Korhonen ja Joona Poutamo sekä palkintokuohuviini. Kuva: Tommi Parviainen

天
正
十
五
日
巳
時

天
正
十
五
日
巳
時

天正十

天正十

ReddalXQ 20.3.2014

Indecsin kevätexcursio Helsinkiin

Tänä vuonna kevään XQ nimikoitui yhteistyökumppanimme Reddalin mukaan ReddalXQ:ksi. Torstaina 20.3.14 Konetalon takaparkilta lähti bussi täynnä indecsiläisiä smart casual- tyylliseen uskollisina kello 6.45 kohti pääkaupunkiseutua. Aikaisen ajankohdan takia erilaiset viihteen keinot eivät saaneet kannatusta bussimatkalle, joten ajoimme hyvin rauhalliseen tyyliin kohti ensimmäistä vierailukohdetta Tikkurilaa Vantaalla.

Tikkurilan vieraana

Saavuimme kello 9 maissa Tikkurilan tehdasalueelle ja sieltä seuraamme liittyi kaksi indecsiläistä lisää. Vastaanottoaulassa jätimme takit naulakkoon ja tutustuimme Tikkurilan Show Roomiin odotellessamme yhteyshenkilöämme Tikkurilan puolelta. Yhteyshenkilön saavuttua puimme takit takaisin päällemme ja siirryimme toiseen rakennukseen. Varsinainen ohjelma alkoi Tikkurilan tarjoamalla aamiaisella, jonka aikana saimme Tikkurilan yleisesittelyn tuttuun PowerPoint-tyyliin. Esittelyn jälkeen esitimme kysymyksiä Tikkurilan HR-puolen henkilöille. Yritysvastaavamme Tuomas kysyi ehkä kiperimmän kysymyksen kysyen tietävätkö he mitä tutalaiset opiskelevat ja os-

aavat. Esittelyn pitänyt HR-edustaja ei osannut valitettavasti vastata kysymykseen kovinkaan kattavasti KTM-taustastaan huolimatta.

Yleisesittelyn ja kysymysten jälkeen jakauduimme kahteen ryhmään. Toinen ryhmä suuntasi Tikkurilan varsinaiselle maalitehtaalalle ja toinen ryhmä sai vielä nauttia 10 minuuttia aamiaisesta, jonka jälkeen hekin suuntasivat tehtaalalle. Tehtaalla saimme suojalasit, joita oli käytettävä koko tehdaskierroksen ajan. Jokaisen oli suljettava myös puhelimensa. Tehtaalla meille pidettiin ensin lyhyt esittely tehtaan toiminnasta ja prosessiteollisuudesta. Tämän jälkeen tutustuimme tehtaan toimintaan ohjatusti. Kierroksella tutustuimme maalien valmistukseen, laadunvalvontaan, maalien purkit-

tamiseen, tehtaan yleiseen toimivuuteen sekä toimitusketjun alkupään toimintaan tehtaan varastossa.

Uusia ideoita työnhakuun Academic workilta

Tehdaskierroksen jälkeen palasimme bussiimme suojalasit rikkaampina. Seuraavaksi matkamme jatkui Indecsin uuden yhteistyökumppanin Academic Workin tiloihin Helsingin Ruoholahteen. Päästyämme Academic Workin vieraaksi ohjelmassa oli ensimmäisenä vuorossa kauan odotettu lounas. Lounaan nauttimisen yhteydessä Academic Workin edustaja piti meille yleisesittelyn heidän toiminnastaan.

Ryhmäkuva excursioporukasta ja Academic workin työntekijöistä. Kuva: Academic work

Lounaan ja yleisesittelyn jälkeen jakauduimme neljään ryhmään. Seuraavana oli vuorossa interaktiivinen workshop-vaihe, jossa indecsiläiset saivat miettiä työnhakuun ja työelämään liittyviä aiheita ryhmissä ja Academic Workin edustajat kiertelivät ryhmissä kuuntelemaan ja ottamassa osaa keskusteluihin. Aiheina oli muun muassa työnhakuun käytetyt kanavat, minkälaisissa töissä voisi olla opiskelujen ohella sekä mikä kiinnittää huomion työnhakuilmoituksessa. Interaktiiviset workshopit saivat XQ:n palautteessa paljon kiitosta. Moni kertoi saaneensa uusia ideoita ja ajatuksia työnhakuun ja lähitulevaisuuden työnteekoon liittyen.

“Yritysvastaavamme Tuomas kysyi ehkä kiperimmän kysymyksen kysyen tietävätkö he mitä tutalaiset opiskelevat ja osaavat. Esittelyn pitänyt HR-edustaja ei osannut valitettavasti vastata kysymykseen kovinkaan kattavasti KTM-taustastaan huolimatta.”

Kolmantena kokonaisuutena Academic Workilla oli ”millainen on hyvä CV”-osio. Saimme aiheeseen liittyen erinomaisen esittelyn ja moni kyseikin aiheeseen liittyviä kysymyksiä. Yritysvastaavamme esitti samaisen kysymyksen tutalaisiin liittyen täälläkin ja Academic Work selvisikin kysymyksestä aikaisempaa yritystä paremmin. CV-esityksen jälkeen oli mahdollisuus näyttää omaa CV:tään alan asiantuntijoille, jota moni käyttikin hyväksi. Tämä oli monelle hyvä tilaisuus kuulla kehitysehdotuksia omaan CV:hensä liittyen ja osa lähettikin oman ansioluettelonsa myöhemmin sähköpostilla Academic Workin analysoitavaksi. Lopuksi saimme tutustua Academic Workin tiloihin kokonaisuudessaan.

Case-trainingia Reddalilla

Lopulta jätimme hyvät Academic Workille ja siirryimme kadun toiselle puolelle toisen yhteistyöyrityksemme, Reddalin vieraaksi. Jätimme takkimme rakennuksen ala-aulaan, jonka jälkeen Reddalin kaksi edustajaa tulivat hake-

maan meidät heidän tiloihinsa. Aluksi ohjelma alkoi tervetuliaissanoilla yhdessä tervetuliaismaljan kanssa. Reddalin kansainvälisyyden mukaisesti kaikki kanssakäyminen käytiin englanniksi. Tämän jälkeen meille pidettiin perinteinen Pecha Kucha-esittely Reddalista ja heidän toiminnastaan. Pecha Kuchan jälkeen jakauduimme kahteen ryhmään. Toisessa ryhmässä keskusteltiin vapaamuotoisesti Reddalin edustajien kanssa virvokkeiden ja pienen naposteltavan kera. Samalla oli mahdollisuus harjoitella Case-työhaastattelua Reddalin edustajan pitämänä. Tämä saavutti suuren suosion ja lähes jokainen käyttikin mahdollisuuden hyväksi. Toisessa ryh-

hallitukselle” eli Reddalin edustajille, joilla oli piin kovia kysymyksiä ratkaisuihin liittyen. Case-harjoittelu sekä case-työhaastattelut saivat erinomaisen palautetta jälkikäteen.

Ilta jatkui Reddalin tarjoamalla illallisella Helsingin Kaisaniemessä sijaitsevassa Korea House-ravintolassa. Ravintola sopi hyvin Reddalin suomalais-korealaiseen tyyliin. Korea House:ssa jakaannuimme pöytiin siten, että jokaisesta löytyi opiskelijoita sekä vähintään yksi Reddalin edustaja. Saimme nauttia erinomaisen kolmen ruokalajin illallisen juomineen keskustellen vapaamuotoisesti Reddalilaisten kanssa. Lopulta Reddal toivotti indecsiläiset kotimatkalle kohti Tamperetta nestemäisten eväiden kera.

Kaikin puolin XQ oli oikein onnistunut ja se saikin todella hyvää palautetta. Yritystiimi oli oikein tyytyväinen palautteeseen sekä siihen, että XQ:lla mukana olleet kiinnittivät huomiota siihen, että yrityksissä päästiin konkreettisesti tekemään asioita eikä vain katsomaan PowerPoint-esityksiä koko päivän. Tämä on ollut tämän vuoden yritystiimin yksi kehityskohde XQ:jen osalta. Yritystiimi kiittää osallistuneita indecsiläisiä sekä loistavia vierailuyrityksiämme. Toivottavasti tulevat yritysvierailumme sujuvat yhtä loisteliaasti!

Henrikki Sinkkilä

Lauri Venäläinen, Valtteri Taimela, Martti Luotonen ja Matti Mäkinen keskusteleivat Teemu Rautiaisen kanssa Reddalin toiminnasta. Kuva: Laura Yltävä

ON KAKSITAPAA LÖYTÄÄ JA YHDISTÄÄ TIETOA. RASKAS....TAI M-FILES.

M-Filesin hallintaratkaisu uudistaa yritysten tavan tallentaa, varmistaa ja jakaa informaatiota. Ainutlaatuinen, helppokäyttöinen järjestelmämme organisoii ja käsittelee tietoa perustuen sen sisältöön, ei sijaintiin.

Tuhannet yritykset yli 100 maassa ovat liittyneet M-Files-vallankumoukseen parantaakseen tuottavuuttaan ja toimintansa laatua.

Annamme mielellämme lisätietoa siitä, kuinka M-Files auttaa sinun yritystäsi keskittymään olennaiseen. Soita **03 3138 7500**, mene osoitteeseen www.m-files.com tai lähetä yhteydenottopyyntö osoitteeseen sales@m-files.com.

 M-Files[®]
DYNAMIC CONTENT MANAGEMENT

Infacto onnittelee tuoreita teekkareita!

Kuvat: Laura Yltävä